

ร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและ ความเสมอภาคระหว่างเพศ (ฉบับประชาชน)

โดย

เครือข่ายผู้หญิงพลิกใจมประเทศไทย
และเครือข่ายผู้หญิงเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ

จัดพิมพ์โดย

โครงการสุขภาพผู้หญิง
มูลนิธิผู้หญิง

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ

ร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ (ฉบับประชาชน)

เครือข่ายผู้หญิงพลิกใจมประเทศไทย

ติดต่อที่สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา
โทรศัพท์ ๐๒-๙๒๙๒๐๘๘, โทรสาร ๐๒-๙๒๙๒๐๙๐

เครือข่ายผู้หญิงเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ

ติดต่อที่มูลนิธิผู้หญิง
โทรศัพท์ ๐๒-๔๓๓๕๑๔๙ โทรสาร ๐๒-๔๓๕๑๒๔๖

จัดพิมพ์โดย

โครงการสุขภาพผู้หญิง มูลนิธิผู้หญิง

๒๙๕ จรัลสนิทวงศ์ ซอย ๖๒ บางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗/๐๐

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ปก :

สุกัญญา พรหมทรัพย์

รูปเล่ม :

<http://khunnaipui.multiply.com/>

ร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและ ความเสมอภาคระหว่างเพศ (ฉบับประชาชน)

เปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับประชาชนกับร่างพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ
ที่ร่างโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งผ่านการพิจารณา
จากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ร่างโดย

เครือข่ายผู้หญิงพลิกโฉมประเทศไทย

ที่ติดต่อ สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๒-๙๐๙๒๐๘๘-๙ โทรสาร ๐๒-๙๐๙๒๐๙๐

เครือข่ายผู้หญิงเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ

ที่ติดต่อ มูลนิธิผู้หญิง โทรศัพท์ ๐๒-๔๓๓๕๑๔๙ โทรสาร ๐๒-๔๓๓๖๗๗๔

ความเป็นมา

ประเทศไทยเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อสตรี (CEDAW) หรืออนุสัญญาผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐจึงมีพันธกิจในการสร้างมาตรการและกฎหมายต่าง ๆ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิง และในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะกรรมการอนุสัญญาฯ มีข้อเสนอแนะต่อประเทศไทยให้เร่งรัดดำเนินการเพื่อให้อนุสัญญานี้ สามารถปฏิบัติได้ในระบบนิติบัญญัติอย่างเต็มที่

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จัดทำร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหลักการในร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ... และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ซึ่งได้พิจารณาแก้ไขและส่งแกหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความเห็นโดยได้เปลี่ยนชื่อร่างเป็น พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ...

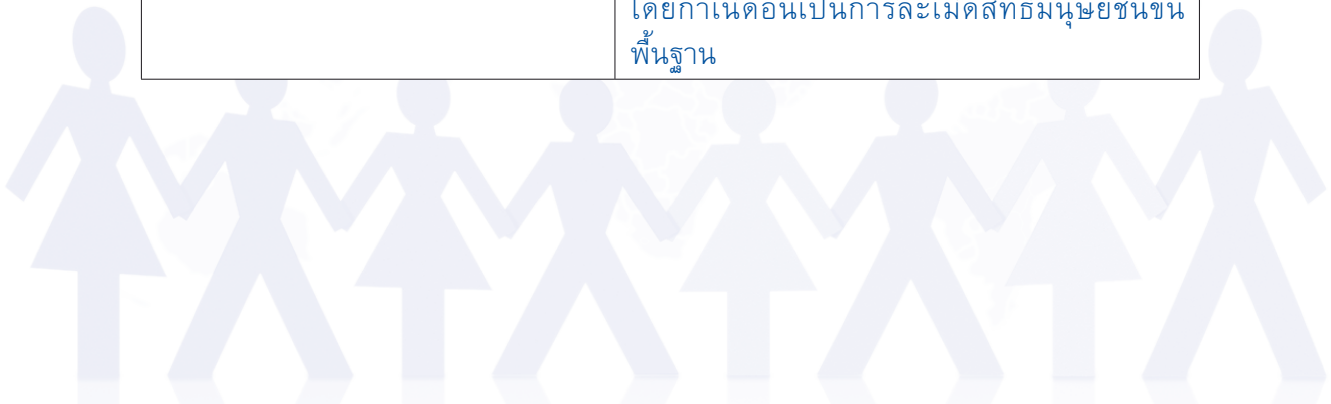
เครือข่ายผู้หญิงเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ ได้ร่วมกันศึกษาร่างกฎหมายของกระทรวง พม. และร่างที่แก้ไขโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา พบว่า คำนิยามมีการกำหนดข้อยกเว้น ซึ่งเปิดช่องให้มีการเลือกปฏิบัติ และยังขาดแนวทางที่ชัดเจนในการคุ้มครองและส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ ทางเครือข่ายผู้หญิงฯ ได้ริเริ่มการร่าง พ.ร.บ.ภาคประชาชน ด้วยการระดมความเห็นจากเครือข่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งในเมืองและในชนบทรวมถึงผู้หญิงจากกลุ่มชาติพันธุ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ และศึกษาแนวทางในกฎหมายความเสมอภาคจากประเทศต่าง ๆ ได้แก่ กฎหมายจากประเทศเวียตนาม สเปน และฟิลิปปินส์ เพื่อนำข้อคิดเห็นมาพัฒนาเป็นร่างกฎหมายฉบับประชาชน โดยให้ชื่อว่า ร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ ฉบับประชาชน หลังจากนั้นมีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและปรับแก้ไขโดยผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและสิทธิมนุษยชน

เครือข่ายผู้หญิงเพื่อความก้าวหน้าและสันติภาพ จึงได้แสวงหาความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เช่น คณะทำงานส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และกลุ่มหลากหลายทางเพศ โดยการสนับสนุนจากโครงการสุขภาวะผู้หญิง มูลนิธิผู้หญิงและต่อมาได้เสนอให้เป็นหนึ่งในหกประเด็นหลักของการขับเคลื่อนของเครือข่ายผู้หญิงพลิกโฉมประเทศไทย ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อรวมพลังหญิงไทยให้มีส่วนร่วมในกระบวนการปฏิรูปประเทศไทยของรัฐบาลปัจจุบัน ร่าง พ.ร.บ. (ฉบับประชาชน) นี้ ได้เสร็จสมบูรณ์ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และณรงค์เพื่อให้พรรคการเมืองนำร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ ฉบับประชาชน จัดทำเป็นร่างกฎหมายเพื่อสามารถนำประเด็นจากร่าง พ.ร.บ.ภาคประชาชนเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>หลักการ</p> <p>ให้มีกฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <p>เหตุผล</p> <p>โดยที่ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ. ...</p> <hr/> <p>หลักการ</p> <p>ให้มีกฎหมายส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>เหตุผล</p> <p>ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ รวมถึงบัญญัติให้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อีกทั้ง ประเทศไทยยังเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ (Convention for the Elimination of All Forms of Discrimination against Women -CEDAW) และได้ให้สัตยาบันเป็นรัฐภาคีตั้งแต่ พ.ศ. 2528 และพิธีสารเลือกรับอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีฯ ไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ซึ่งประเทศไทยมีพันธกิจในการสร้างมาตรการและกฎหมายต่าง ๆ เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิง และเป็นพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะให้หลักประกันว่า อนุสัญญานี้ จะสามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ในระบบนิติบัญญัติของรัฐภาคี จึงเห็นควรให้มีการตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อบูรณาการมิติเพศภาวะในการดำเนินนโยบายของประเทศ เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาสและความ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>เสมอภาคระหว่างเพศในทุกบริบทของสังคม ทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยให้มีการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติงาน และประสานการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศอย่างแท้จริง ตลอดจนการคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศในด้านต่าง ๆ รวมถึงการช่วยเหลือคุ้มครองและบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกปฏิบัติในภาครัฐ ภาคเอกชน และในทุกกระดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.</p> <p>_____</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ.</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ.</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก การกีดกัน หรือการจำกัดสิทธิประโยชน์ใดๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลทางวิชาการ ทางศาสนา หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เพศ” หมายความว่า ลักษณะทางชีวภาพของหญิงหรือชายที่มีมาแต่กำเนิด</p> <p>“เพศภาวะ” หมายความว่า ภาวะความเป็นหญิงความเป็นชายที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ</p> <p>“การส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ” หมายความว่า การกำหนดนโยบาย มาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีดำเนินการ เพื่อส่งเสริมโอกาสและการเข้าถึงซึ่งสิทธิในด้านต่างๆ ด้วยความเสมอภาคและการเข้าถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ตลอดจนคุ้มครอง ป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการของภาครัฐ หรือภาคเอกชน</p> <p>“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก การกีดกัน การไม่ยอมรับ หรือการจำกัดสิทธิประโยชน์ใดๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีอัตลักษณ์ทางเพศหรือมีการแสดงออกซึ่งแตกต่างจากเพศ โดยกำเนิดอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>“ความรุนแรงเนื่องจากเพศหรือเพศภาวะ” หมายความว่า การกระทำใดๆ เนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะจนก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ เพศ หรือเสื่อมเสียต่อสิทธิเสรีภาพ ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือขัดขวางการเข้าถึง การใช้ หรือได้ประโยชน์ซึ่งสิทธิประโยชน์หรือโอกาสที่ควรได้โดยชอบและให้หมายความรวมถึงการคุกคามทางเพศด้วย</p> <p>“การคุกคามทางเพศ” หมายความว่า การกระทำใดๆ ด้วยวาจา ถ้อยคำ ท่าทาง แสดงด้วยเสียง รูปภาพ เอกสาร ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของลามกอนาจารเกี่ยวกับเพศ หรือกระทำการอย่างอื่นในทำนองเดียวกันโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ ได้รับความอับอาย หรือรู้สึกว่าคุณเหยียดหยามและให้หมายรวมถึงการติดตามรังควานหรือการกระทำการใดที่ก่อให้เกิดบรรยากาศไม่ปลอดภัย โดยปราศจากเหตุอันสมควร</p> <p>“ผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษ” หมายความว่า หญิงที่ด้อยโอกาสในการเข้าถึงสิทธิด้านต่างๆ และในการเข้าถึงทรัพยากร หญิงที่อยู่ในภาวะยากลำบาก รวมถึงผู้ที่ได้รับความรุนแรงเนื่องจากเพศหรือเพศภาวะและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม เด็กผู้หญิง หญิงพิการ หญิงทุพพลภาพ หญิงวิกลจริต หญิงสูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ หญิงที่ต้องเลี้ยงดูบุตรโดยลำพัง หญิงที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ บุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือมีการแสดงออกหรือมีเพศภาวะซึ่งแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“องค์กรเอกชน” หมายความว่า องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ</p> <p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ</p> <p>“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัว และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะค่าเสียหายทางแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p>
<p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>

ร่างฯ ที่ สดก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในด้านการทำงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาหรือฝึกอบรม ด้านสื่อสารมวลชน ด้านการเมือง ด้านสุขภาพและอนามัยการเจริญพันธุ์ ด้านครอบครัว ด้านเกษตรกรรมรวมถึง การเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
	<p style="text-align: center;">หมวดที่ ๑ การห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p>
	<p>มาตรา ๗ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนใด ในลักษณะที่เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเนื่องจากเพศหรือ เพศภาวะจะกระทำมิได้</p>
	<p>มาตรา ๘ การกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อ ขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิ และเสรีภาพได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเนื่องจากเพศหรือ เพศภาวะตามพระราชบัญญัตินี้</p>
	<p>มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำความรุนแรง เนื่องจากเพศหรือเพศภาวะ</p>
	<p style="text-align: center;">หมวดที่ ๒ การคุ้มครองและการส่งเสริมโอกาสและ ความเสมอภาคระหว่างเพศ</p>
	<p>มาตรา ๑๐ หน่วยงานภาครัฐและองค์กร เอกชนต้องคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ความรุนแรงเนื่องจาก เพศหรือเพศภาวะหรือการคุกคามทางเพศอันอาจ เกิดขึ้นภายในหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยคณะกรรมการ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๑๑ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมต้องส่งเสริมโอกาสเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในการเข้าถึงบริการสุขภาพและสิทธิด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานอย่างเสมอภาคและทั่วถึงตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์</p>
	<p>มาตรา ๑๒ หน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในสิทธิด้านการสมรส มีสิทธิได้รับบริการการวางแผนครอบครัวหรือบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างเหมาะสม มีคุณภาพและได้มาตรฐาน</p> <p>เพื่อความมั่นคงของครอบครัวหน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างคู่สมรสในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและการศึกษาของบุตร การหาเลี้ยงครอบครัว และการจัดการทรัพย์สิน ไม่ว่าจะการสมรสจะจดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๑๓ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศรวมทั้งกำหนดมาตรการพิเศษในการเข้าถึงการทำงาน การจ้างงาน การศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนาทักษะ การเลื่อนระดับหรือตำแหน่ง ค่าตอบแทน สวัสดิการ สวัสดิภาพและความปลอดภัยในการทำงานอย่างเสมอภาคกันในทุกขั้นตอน</p> <p>แรงงานหญิงย่อมได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษในระหว่างตั้งครรภ์และภายหลังคลอดให้เป็นไปตามคณะกรรมการกำหนดตามหลักการกฎหมายนี้</p>

ร่างฯ ที่ สดก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๑๔ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในการประกอบกิจการ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนเข้าถึงแหล่งทุนหรือสินเชื่อด้านการพาณิชย์ การบริการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมอย่างเสมอภาค</p>
	<p>มาตรา ๑๕ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องส่งเสริมโอกาสและเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึง</p>
	<p>มาตรา ๑๖ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนต้องส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสให้หญิงและชายมีสิทธิเข้าถึงอาชีพสื่อสารมวลชนอย่างเสมอภาค การเสนอข่าวสารต้องเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของหญิง ทั้งไม่เสนอข่าวสารหรือโฆษณาที่สื่อไปในทางมိถคติหรือเหยียดหยามเพศหญิง หรือผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือการแสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด</p>
	<p>มาตรา ๑๗ หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเมืองต้องส่งเสริมโอกาสและเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๑๘ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ต้องส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสให้หญิงและชายมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเข้าถึงการใช้หรือได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประโยชน์สาธารณะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p>
	<p>มาตรา ๑๙ การส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสความเสมอภาคระหว่างเพศในหมวดนี้ ให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษเป็นลำดับแรกเสมอ ทั้งต้องสอดคล้องกับความต้องการและจำเป็นของบุคคลดังกล่าวด้วย</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริม ความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p style="text-align: center;">หมวดที่ ๓ คณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและ ความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>
<p>มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศเรียกโดยย่อว่า</p> <p style="padding-left: 40px;">“คณะกรรมการ สทพ.” ประกอบด้วย</p> <p style="padding-left: 40px;">(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ</p> <p style="padding-left: 40px;">(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ สคพช.” ประกอบด้วย</p> <p style="padding-left: 40px;">(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ</p> <p style="padding-left: 40px;">(๒) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธานกรรมการ</p>

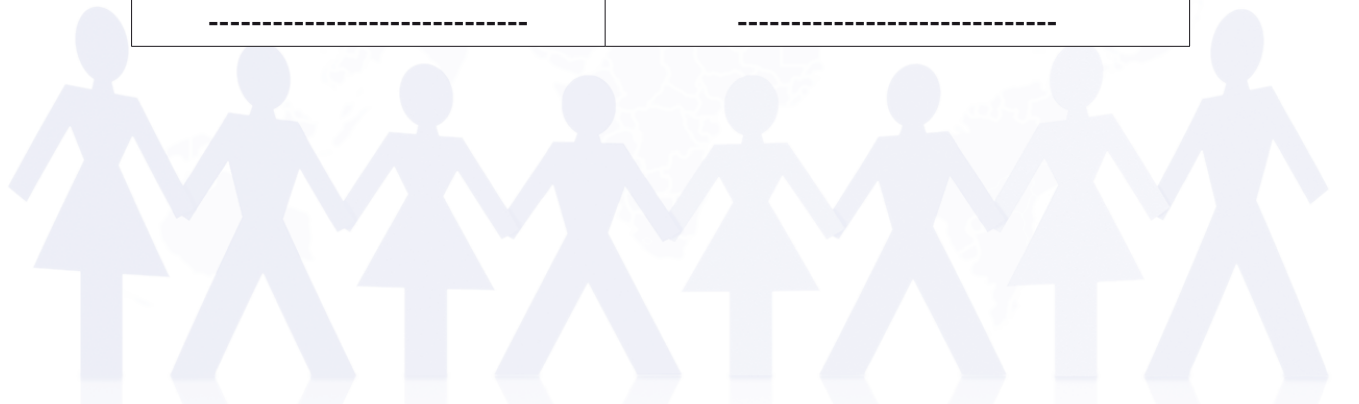
ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๓) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสิบคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปีจำนวนสามคน และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือจิตวิทยา จำนวนสามคน</p> <p>ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>(๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุดและปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ</p> <p>(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชน สังคมศาสตร์หรือจิตวิทยา และสตรีศึกษา จำนวนห้าคน</p> <p>(๕) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรไม่ว่าจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม ที่ทำงานด้านส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปีซึ่งเลือกกันเองจำนวนห้าคนเป็นกรรมการ</p> <p>(๖) ผู้แทนจากองค์กรหรือกลุ่มที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนห้าคน เป็นกรรมการ</p> <p>กรรมการตาม (๔), (๕), (๖) ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p> <p>ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>
<p>มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p>	<p>มาตรา ๒๑ กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๕) ไม่เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย</p> <p>(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาของคณะกรรมการ วลพ. ว่าได้กระทำการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๙) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศ</p> <p>(๑๐) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง</p>	<p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ไม่เคยต้องคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p> <p>(๙) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศ</p> <p>(๑๐) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง</p>
<p>มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>มาตรา ๒๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่</p>	<p>ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่</p>
<p>มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖ 	<p>มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑
<p>มาตรา ๙ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในกรณีกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) (๕) (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้</p> <p>กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p>
<p>มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ สทพ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p>	<p>มาตรา ๒๕ การประชุมของคณะกรรมการ สคกพ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และต้องจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ ๓ ครั้ง</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>
<p>มาตรา ๑๑ คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ ในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๒) เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ สงเคราะห์หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๔) ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ สคพช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๒) เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครอง ส่งเสริมหรือเสริมสร้างโอกาสความเสมอภาคระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ คุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือได้รับความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๕) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิด การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๖) เสนอรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแล และตรวจสอบการดำเนินงานของ คณะกรรมการ วลพ. และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สทพ.หรือที่คณะรัฐมนตรีหรือ นายกรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>(๕) ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและ หน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือความรุนแรง เนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ</p> <p>(๗) เสนอรายงานการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแล และตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ วลพ. และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สคพช. หรือที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย</p>
<p>มาตรา ๑๒ คณะกรรมการ สทพ. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่ คณะกรรมการ สทพ. มอบหมายก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ สคพช.จะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติงาน อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการ สคพช. มอบหมายก็ได้</p>
<p>หมวด ๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว -----</p>	<p>หมวด ๔ คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ -----</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ วลพ” ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ และด้านจิตวิทยา อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน</p> <p>ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ.กำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ วลพ” ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน โดยให้มีกระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้ผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ จำนวนสามคน และผู้มีความรู้และประสบการณ์ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงาน อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน</p> <p>กรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๒๙ การสรรหาและการเลือกกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกฤษฎา นายความ อธิการบดีหรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนองค์การเอกชนที่ไม่แสวงผลกำไรด้านส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ ตามมาตรา ๒๐ (๕) และกลุ่มที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษ ตามมาตรา ๒๐ (๖) รวม ๑๐ คน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนสื่อมวลชน ในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละหนึ่งคนรวมเป็น สามคน และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมโอกาส และความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ (คณะ กรรมการ สคพช) เป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชี รายชื่อบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการตาม มาตรา ๒๘ จำนวนยี่สิบสองคน โดยต้องมีผู้หญิง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเสนอต่อประธานวุฒิสภา โดย ต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอ ชื่อนั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็น ว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ที่เหมาะสมกับการเป็น กรรมการ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๑ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดัง กล่าว มติในการเสนอชื่อต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อย กว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมด เท่าที่มีอยู่</p> <p>(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ซึ่งต้อง กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้ผู้ซึ่งได้รับ คะแนนสูงสุด และมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาตาม ลำดับเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มี ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการหรือมีผู้ได้รับเลือกเป็น กรรมการไม่ครบหกคน ให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือก ในคราวแรกนั้นมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลง คะแนนอีกครั้งหนึ่ง และในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้ได้รับ คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดเท่า ที่มีอยู่ของวุฒิสภา เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ ถ้า มีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับ เลือกเกินสิบเอ็ดคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่า ผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือก</p>

ร่างฯ ที่ สกค.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>เป็นกรรมการ หรือได้รับเลือกเป็นกรรมการไม่ครบ <u>หกคน</u> ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการสรรหา และจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลงมติเลือกใหม่</p> <p>ให้ผู้ได้รับเลือกตาม (๒) ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ และให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป</p>
<p>มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ วลพ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๑๘</p> <p>(๒) กำหนดมาตรการพิเศษชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๙</p> <p>(๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐</p> <p>(๔) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๑</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.</p>	<p>มาตรา ๓๐ คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๓๙</p> <p>(๒) กำหนดมาตรการพิเศษชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๔๐</p> <p>(๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๑</p> <p>(๔) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๔๒</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.</p> <p>(๖) พ้องคดีให้กับผู้เสียหายที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p>
<p>มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ วลพ.โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ วลพ.โดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวรับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ สทพ. และคณะกรรมการ วลพ. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศขึ้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๑) รับคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๓) ประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชน เพื่อให้ความคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศทั้งในระดับประเทศ และระหว่างประเทศ</p> <p>(๔) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะกรรมการ สทพ. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย</p>	<p>ให้สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ในกำกับของนายกรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ สคพช. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และป้องกัน มิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ</p> <p>(๓) ประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชน เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ ให้ความคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ ทั้งในระดับประเทศ และระหว่างประเทศ</p> <p>(๔) จัดทำรายงานการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะกรรมการ สคพช. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและเผยแพร่ต่อสาธารณชน</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ สคพช. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย</p>

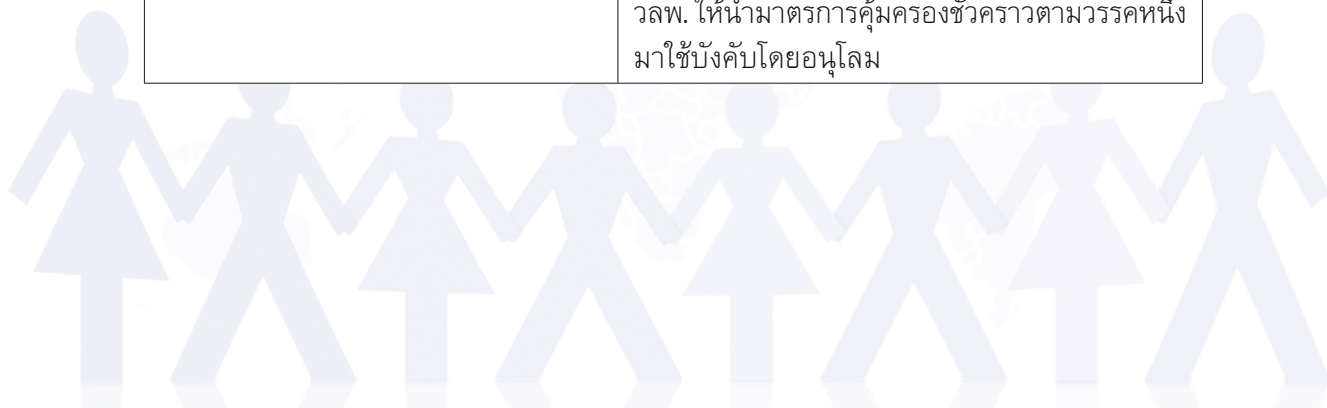
ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๓๔ ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อ สคพช. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในสำนักงาน โดยอาจมีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้</p> <p>คุณสมบัติของเลขาธิการและรองเลขาธิการให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ สคพช. กำหนด</p> <p>ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเลขาธิการจากบุคคลที่คณะกรรมการ สคพช. คัดเลือก และให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการตามวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนด</p> <p>เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งรองเลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สคพช.</p>
	<p>มาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อเลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงและยังไม่มี การแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่ ให้คณะกรรมการ สคพช. แต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการ สคพช. เป็นผู้รักษาการแทน</p> <p>ในกรณีที่เลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้รองเลขาธิการที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขาธิการหรือรองเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการ สคพช. แต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ตาย ๒. ลาออก ๓. ถูกจำคุก ๔. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนด
	<p>มาตรา ๓๗ เลขานุการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ. ๒. จัดทำแผนงานหลัก แผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงานเสนอคณะกรรมการ สคพช. เพื่ออนุมัติ ๓. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนด ๔. วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ. ๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ. มอบหมาย
	<p>มาตรา ๓๘ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขานุการให้คณะกรรมการ สคพช. กำหนดตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>มาตรา ๓๙ ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของ สำนักงานในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลภายนอก แต่เลขาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่ คณะกรรมการ สคพช. กำหนดก็ได้</p>
<p>หมวด ๓ การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p>	<p>หมวด ๕ การยื่นคำร้องและการตรวจสอบการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p>
<p>มาตรา ๑๗ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานรัฐ องค์กร เอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่าง เพศจะกระทำมิได้</p>	
<p>มาตรา ๑๘ บุคคลใดเห็นว่าตน จะได้รับหรือได้รับความเสียหายจากการ กระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และมีใช้เรื่อง ที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือ ที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ.เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า มีการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ให้เป็นที่สุด ทั้งนี้หลักเกณฑ์วิธีการในการ ยื่นคำร้อง รวมทั้ง การพิจารณาและการ วินิจฉัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สทพ.</p>	<p>มาตรา ๔๐ ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือ ผู้แทนกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเสียหายหรือน่าจะ ได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่ เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๙ และมีใช้เป็นเรื่องที่มี การฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า มีการ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ให้เป็นที่สุด คำร้อง ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย (๒) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นเหตุ ของการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (๓) ลายมือชื่อของผู้ร้องหรือผู้ทำการแทนที่ ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้</p> <p>การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอาจขอให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีแทนได้</p> <p>การฟ้องร้องคดีตามวรรคสอง ให้ฟ้องภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ วลพ.มีคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p>	<p>(๔) การร้องเรียนด้วยวาจากระทำได้ ร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อสำนักงานหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือด้วยวิธีการอื่นใด ตามที่ สคพช. กำหนด</p> <p>เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้วให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้ร้องหรือผู้ทำการแทนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่สำนักงานได้รับคำร้อง</p> <p>การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้</p> <p>การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือผู้แทนกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอาจขอให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีแทนก็ได้</p> <p>การฟ้องร้องคดีตามวรรคสาม ให้ฟ้องภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
	<p>ในกรณีมีการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๙ ผู้เสียหายจะร้องขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจกำหนดค่าเสียหายตามวรรคสามในคดีเดียวกันก็ได้</p> <p>“ในกระบวนการดำเนินคดีซึ่งโจทก์กล่าวหาการกระทำอันเป็นการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานเรื่องเพศ เป็นหน้าที่ของจำเลยในการพิสูจน์ว่าไม่มีการกระทำความผิดในมาตราที่ได้บัญญัติไว้”</p> <p>ในกรณีหน่วยงานหรือสถานประกอบการใดปล่อยปละละเลยให้เกิดความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ก็ให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้รับผิดชอบในค่าเสียหายตามวรรคสาม ร่วมกับผู้กระทำความผิดให้แก่บุคคลซึ่งถูกกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่าง ทางเพศด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๙ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ คณะกรรมการวลพ. อาจกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่กรณีก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔๑ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลที่มีเขตอำนาจไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ ศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา เพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือถูกกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่กรณีก็ได้</p> <p>ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศของคณะกรรมการวลพ.ให้นำมาตรการคุ้มครองชั่วคราวตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ.วินิจฉัยว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยวิธีที่เห็นเหมาะสม เพื่อระงับและป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๒) ให้ความช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้เสียหายตามความใน หมวด ๔</p> <p>คำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน และอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ สคพ. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน บุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยวิธีที่เหมาะสม หรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ เพื่อระงับและป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๒) ให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายตามความใน หมวด ๖</p> <p>คำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน และอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ สคพ. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>
<p>มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศโดยอาศัย บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บทบัญญัตินั้น ให้คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อพิจารณายื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่</p>	<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินั้น ให้คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณายื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมายมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหมายค้น เน้นเข้าไปว่าจะขอหมายจะทำให้พยานหลักฐานนั้นถูกยกย้ายหรือทำลาย</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ชี้แจงข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ การ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมายมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหมายค้น</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ชี้แจงข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง</p>	<p>มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง</p> <p>คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องสร้างหลักประกันและคุ้มครองไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบโดยไม่เป็นธรรม แก่ผู้ยื่นคำร้องอันเป็นผลมาจากการยื่นคำร้อง การฟ้องร้อง หรือกระบวนการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ การสงเคราะห์ผู้เสียหาย</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p style="text-align: center;">หมวด ๖ การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ และชดเชยแก่ผู้เสียหาย</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>
<p>มาตรา ๒๔ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติที่ โดยเป็นธรรมระหว่างเพศ ให้ผู้เสียหาย มีสิทธิขอรับการสงเคราะห์โดยยื่นคำขอ ต่อสำนักงาน ตามแบบที่ผู้อำนวยการ ประกาศกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ ได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.</p> <p>สิทธิขอรับการสงเคราะห์ตาม วรรคหนึ่ง เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจ โอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก</p>	<p>มาตรา ๔๖ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีคำ วินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่าง เพศ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการช่วยเหลือคุ้มครอง การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชย โดยยื่นคำขอต่อ สำนักงาน ตามแบบที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับความวินิจฉัยของคณะ กรรมการ วลพ.</p> <p>สิทธิขอรับการช่วยเหลือคุ้มครอง การบรรเทา ทุกข์ หรือชดเชยตามวรรคหนึ่ง เป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก</p>
<p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้เสียหาย เป็นเยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถ หรือในกรณีไม่สามารถ ยื่นคำขอการสงเคราะห์ด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล สามีหรือ ภริยา หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอ แทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถ หรือ ในกรณีไม่สามารถยื่นคำขอช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยตามมาตรา ๓๘ วรรค หนึ่ง ด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล สามีหรือภริยา หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอ แทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการ ประกาศกำหนด</p>
<p>มาตรา ๒๖ การสงเคราะห์ ผู้เสียหายให้กระทำโดยให้ความช่วยเหลือ ประการหนึ่ง ประการใด หรือให้ความ ช่วยเหลือทางการเงิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงาน ได้ตามปกติ</p>	<p>มาตรา ๔๘ การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การ บรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหาย ที่ถูกเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือถูกกระทำ ความรุนแรง เนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะให้กระทำ โดยให้ความช่วยเหลือประการหนึ่ง ประการใด หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้ในระหว่าง ที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ</p>

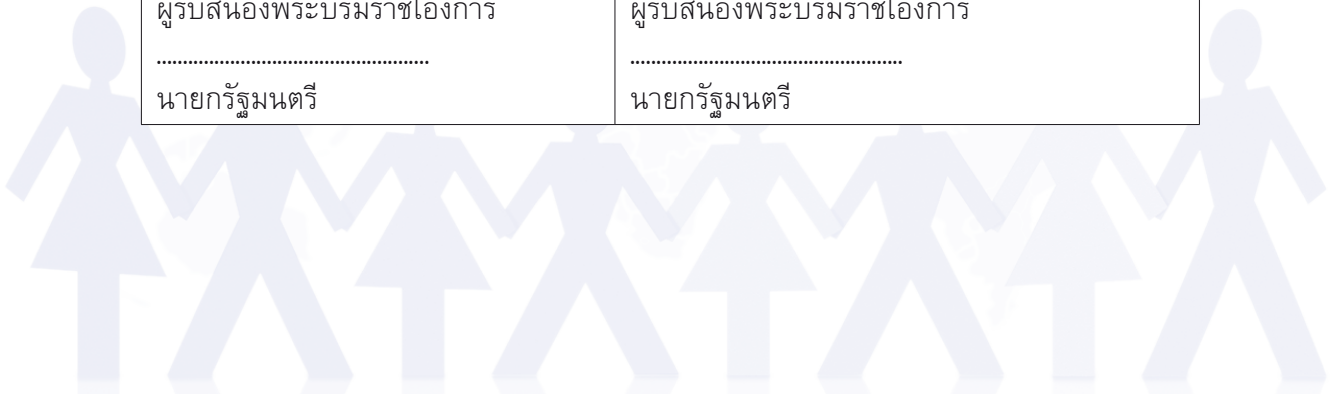
ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้</p> <p>(๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย และจิตใจ</p> <p>(๔) การสงเคราะห์ในรูปแบบหรือลักษณะอื่น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการสงเคราะห์ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ สทพ.กำหนด</p>	<p>(๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้</p> <p>(๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการวลพ. หรือการฟ้องร้องคดี ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชย ในรูปแบบหรือลักษณะอื่น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ สคพช. กำหนด</p>
<p>มาตรา ๒๗ การได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๖ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๔๙ การได้รับการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยตามมาตรา ๔๘ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๐ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
	<p>มาตรา ๕๐ หากผู้กรณีเห็นว่าการกระทำหรือคำวินิจฉัยของ วลพ. ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้มีสิทธิยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง</p>
<p>หมวด ๕ กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p>	<p>หมวด ๗ กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p>
<p>มาตรา ๒๘ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๒๙ กองทุน ประกอบด้วย</p> <p>(๑) เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <p>(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน</p> <p>(๓) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน</p> <p>(๕) รายได้อื่น</p> <p>เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน</p>	<p>มาตรา ๕๒ กองทุน ประกอบด้วย</p> <p>(๑) งบประมาณประจำปี ร้อยละ ๑ ของงบประมาณแผ่นดินในปีนั้น ๆ</p> <p>(๒) เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน</p> <p>(๔) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน</p> <p>(๖) รายได้อื่น</p> <p>เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน</p>
<p>มาตรา ๓๐ เงินในกองทุนนี้ให้ใช้จ่าย ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ</p> <p>(๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๓) เพื่อช่วยเหลือ สงเคราะห์หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๒๖</p> <p>(๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕๓ เงินในกองทุนนี้ให้ใช้จ่าย ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ</p> <p>(๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ</p> <p>(๓) เพื่อช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๔๐</p> <p>(๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>(๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน มิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ</p> <p>(๖) เพื่อการติดต่อและประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน</p> <p>(๗) เพื่อการอื่น ตามที่คณะกรรมการ สอทพ. เห็นสมควร</p>	<p>(๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและ ประเมินผล และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน มิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ</p> <p>(๖) เพื่อการติดต่อ ประสานงาน และ สนับสนุนให้หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ และจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ</p>
<p>มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการ สอทพ. แต่งตั้งจำนวนสี่คน ในจำนวนนี้ จะต้องเป็นผู้แทนจากภาครัฐและเอกชน ซึ่งเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศเป็นกรรมการ และให้รองผู้อำนวยการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>คณะกรรมการบริหารกองทุน จะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานไม่เกิน ๒ คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน คณะหนึ่งประกอบด้วย เลขาธิการเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิ จากคณะกรรมการ สคพพ. มาตรา ๒๐ (๓) คัดเลือกกันเองเหลือหนึ่งคน, มาตรา ๒๐ (๔) คัดเลือกกันเองเหลือหนึ่งคน, มาตรา ๒๐ (๕) คัดเลือกกันเองเหลือหนึ่งคน, มาตรา ๒๐ (๖) คัดเลือกกันเองเหลือหนึ่งคน รวม ๘ คน โดยต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และให้รองเลขาธิการซึ่งได้รับมอบหมายเป็น กรรมการและเลขานุการ</p> <p>คณะกรรมการบริหารกองทุนจะแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ในสำนักงานไม่เกิน ๒ คนเป็นผู้ช่วย เลขานุการก็ได้</p>
<p>มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการบริหารกองทุนโดย อนุโลม</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ.กำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>(๒) เพื่อพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินสงเคราะห์แก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด</p> <p>(๓) รายงานสถานะทางการเงิน และการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สทพ</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p> <p>(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ บรรเทาทุกข์ และชดเชยแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือความรุนแรงเนื่องด้วยเพศหรือเพศภาวะ และเพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนด</p> <p>(๓) รายงานสถานะทางการเงิน และการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สคพช.</p>
<p>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p>	<p>หมวด ๘ บทกำหนดโทษ</p>
	<p>มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ วลพ.ตามมาตรา ๒๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว	ร่างฉบับประชาชน ฉบับล่าสุด ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
<p>มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรรับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑)ผู้อำนวยการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพ</p> <p>(๒)ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น</p> <p>ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>มาตรา ๖๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าคณะกรรมการ วลพ. เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องเมื่อบุคคลนั้นและผู้เสียหายยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการ วลพ. เปรียบเทียบโดยกำหนดให้บุคคลนั้นชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

มูลนิธิผู้หญิง

295 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 62 บางพลัด กทม. 10700

โทรศัพท์ 0-2433-5149, 0-2435-1246, โทรสาร 0-2434-6774

E-mail : ffw@womenthai.org

โครงการสุขภาวะผู้หญิง
มูลนิธิผู้หญิง

สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ